

Folium.

LXXXV

patenā vel sacras pallas. i. corporalia attigant. Itē tñ hmoi ornamenta altaris et ministrorū facere pñt exēplo marie q̄ tabilia fecit ⁊ tenuit in vsuꝝ ministerij tabernaculi federis. Comunitē tñ palla vocat̄ mūda mappa supra quā corpale discēditur. Et dicit̄ palla. eo q̄ palliat vel abscondit in se misterijū supradictum. Debet autē altare duplici mappa operiri ad duplicē stolā mēns. s. ⁊ corpis designādas.

De oblatione sacerdotis et de officio ministrorum circa illā et de patena et de oblationibus populi et clericorum

His igitur manibus diaconus vel sacerdos

minister exterius manib⁹ mediantē mūda taballia accipit man⁹ ep̄i. quasi iuuas illū d̄ saluatore ad surgēdū. Quidē fit nō ad adiuuādū. s. ponit ad puocādū illū. i. xp̄s quē significat q̄ surgat ⁊ p̄ plo oret. iuxta illō. Exurge dñe adiuua nos. Et iter. exurge q̄ dormis. ⁊ sit mediāte mūda taballia. ad notādū q̄ mediāte mūdicia manuū. i. opm nostro rum exercit⁹ dñs ad adiuuādū nos ap̄d p̄rē. Si autē hoc ad ip̄m pōtificem xp̄i referat̄ vicariū nūc dīcedam est q̄ ip̄e puocatus adiuuat̄ p̄ mūdicia manuū eorū p̄ q̄ bus orat. vt ei⁹ orō efficac̄ habeat. Rursus xp̄s oia bona opa eccle p̄ncipaliter opat. sicut legit̄ in esa. Omnia bona opera nostra opatus es in nobis dñe. Cui⁹ locū gerit ep̄s. minister vō tāq̄ ei⁹ famulus et ei⁹ coadiutor typū coopāns eccle gerit q̄ in suis opib⁹ xp̄i opāns ministra ē et adiutrix. sicut dicit̄ ap̄lus Coadiutores ei⁹ dei sum⁹. Qui taballia. i. deuotam reuerētā adhibet. q̄nā s̄m aplm̄. Itē sum⁹ sufficētes aliquid cogitare a nobis q̄

si ex nobis s̄ sufficētia nrā ex deo ē. Deinde ep̄us vel sacerdos ingredit̄ sacuarū pueniēs ad altare p̄secratum. hic est xp̄s q̄ cenaculū grande stratus ē ingress⁹ cū discipulis cenatur⁹ et eis corp⁹ suū traditur⁹. vbi misticā oblatōez accipit a ministris insinuās illō q̄ d̄ iohānes euāgelista d̄scribit. Ihesus inqt̄ a n̄ sex dies pasce venit in bethanā vbi lazarus mortuus fuerat quē suscitauit tūb⁹ et fecerūt ei cenaz in qua martha ministrabat. Proceidit ad altare absq̄ mitra et baculo et cū vestibus sacris. put in suis locis dicit̄ cū ē. Considera ergo ordinē. Itē euāgelistū p̄cedit. fides in simbolo sequit̄. deindē munera offerunt. necesse est enī p̄mū audire. Quomōdō inquit ap̄lus credēt nisi p̄dicent. Deinde q̄s nisi crediderit munus deo acceptabile offerre nō poterit. quia sine fide impossibile ē deo placere. Hic ḡ de triplici oblatōis genere dīcedū ē. viz de oblatōib⁹ sacerdotis ministrorū ⁊ populi. Sacerdos itaq̄ p̄mo offert seip̄s. Offerēda etiā sunt q̄ sūt dei deo. i. aie hūtes similitudiez dī ipsas. Deindē q̄ sūt sacrificō necessaria. s. panē ⁊ vinū ⁊ aq̄ ⁊ alia sacrificō apta. Et nota q̄ i. ve. te. ponebāt sup̄ mensā tabernaculi. vij. panes azimi d̄ similia mōi valdē ⁊ ponebāt sem̄i altarinse ⁊ singul⁹ supponebāt patēā aurea. ⁊ super patenā pugill⁹ tburis. Itē panes at̄ isti dicit̄ sūt sacerdotales. q̄ soli sacerdotes eos d̄ altari sublatos comedbāt. vel s̄m iosephū q̄ dñs p̄cepit q̄ soli sacerdotes illos formaret et coqrēt ⁊ ponerēt in mensa ⁊ tollerēt. ip̄i tñ hec n̄ obbuaerūt. Et ex his puicit̄ q̄ sacerdotes dēant hostias facere p̄ seip̄os. dicebāt et panes p̄positi onis q̄ positi erāt sup̄ mēlā. p̄positi corā dño imēonā sēptimā. xij. tribuū filioꝝ isrl̄. x. xrv. c. vt porro positi. i. lōgo tpe